Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

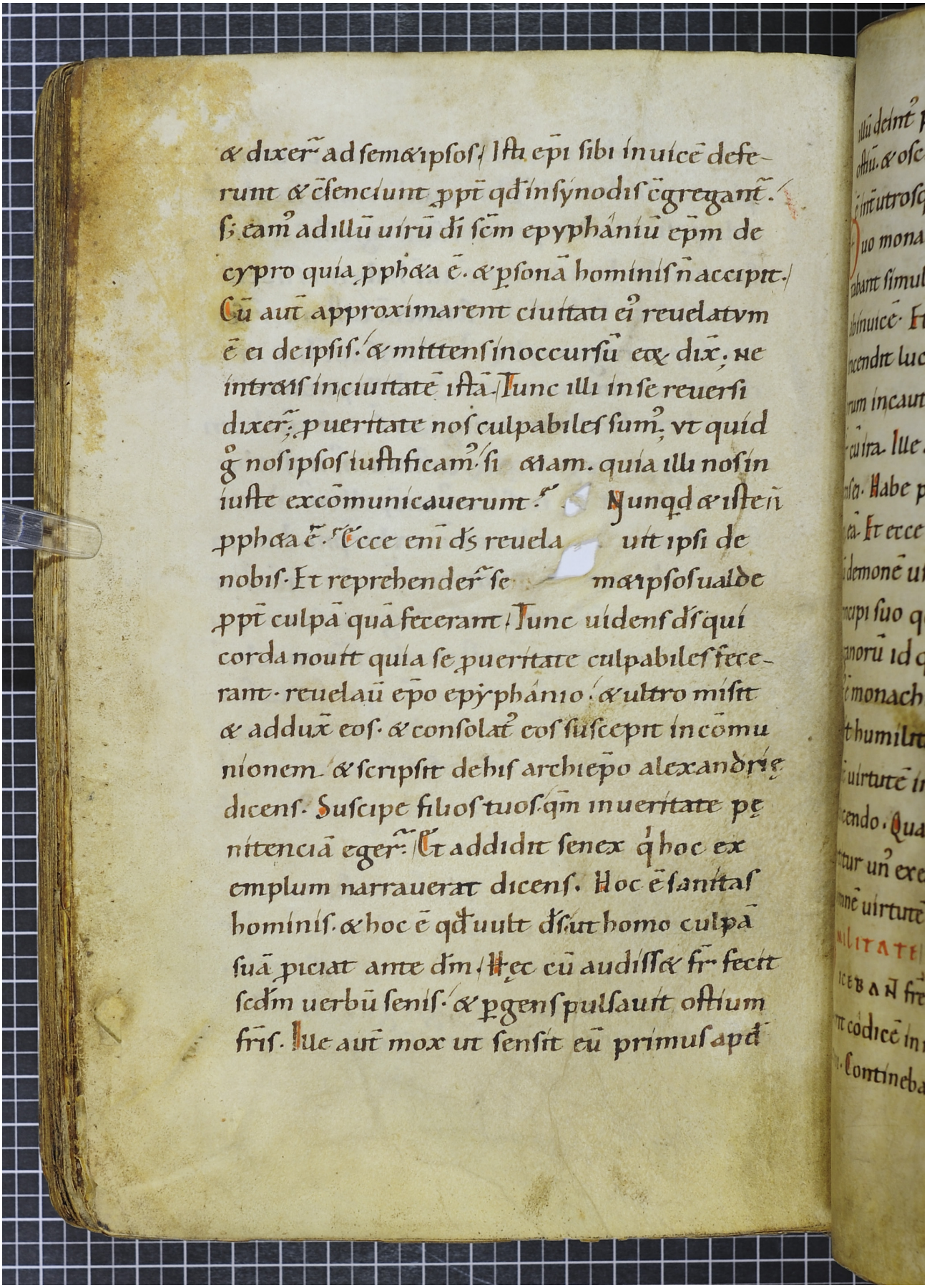

& dixer̃ ad semetipsos. Iste epi sibi inuicē deferunt & cōsenciunt ppt̃ qd̃ in synodis cōgregant̃. si eam ad illū uirū dī sēm epyphaniū epm de cypro quia pphēta ē. & p̄sonā hominis n̄ accipit. Cū aut approximarent ciuitati ei reuelatum ē ei de ipsis. & mittens in occursū eōr dix̄. ne intraris in ciuitatē istā. Tunc illi in se reuersi dixer̃. p̄ueritate nos culpabiles sum̄. vt quid g̃ nos ipsos iustificam̄. si etiam. quia illi nos in iuste excōmunicauerunt. Nunqd & iste ñ pphēta ē. Ecce enī dīs reuela[illegible] ut ipsi de nobis. Et reprehender̃ se [illegible] metipsos ualde ppt̃ culpā quā fecerant. Tunc uidens dīs qui corda nouit quia se p̄ueritate culpabiles fecerant. reuelaū epo epyphanio. & ultro misit & adduxit eos. & consolat̃ eos suscepit in cōmunionem. & scripsit de his archiepo alexandrie dicens. Suscipe filios tuos qm̄ in ueritate pe nitenciā eger̃. Et addidit senex q̄ hoc exemplum narrauerat dicens. Hoc ē sanitas hominis. & hoc ē qd̃ uult dīs ut homo culpā suā piciat ante dm̄. Hec cū audisset fr̄ fecit sēdm uerbū senis. & pgens pulsauit ostium frīs. Iue aut mox ut sensit eū primus apd̃